

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Teil I

Dziennik rozporządzeń dla Generalnego Gubernatorstwa
Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 13. September 1940 Wydano w Krakau (Krakowie), dnia 13 września 1940 r.	Nr. 52
------	--	--------

Tag Dzień	Inhalt / T r e s c	Seite Strona
1. 9. 40	Verordnung über die Übertragung herrenlosen Vermögens an die Stadt Deutsch-Przemysl	261
	Rozporządzenie o przeniesieniu majątku bezpańskiego na miasto Deutsch-Przemysl (Przemysl Niemiecki)	261
2. 9. 40	Verordnung über die Versorgung bei Personenschäden (Personenschädenverordnung)	262
	Rozporządzenie o zaopatrzeniu przy stratach osobistych (Rozporządzenie o stratach osobistych)	262
19. 8. 40	Berichtigung	264
	Sprostowanie	264

Verordnung

über die Übertragung herrenlosen Vermögens
an die Stadt Deutsch-Przemysl.

Vom 1. September 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die Stadt Deutsch-Przemysl wird in das durch den Leiter der Abteilung Treuhandstelle für das Generalgouvernement verwaltete herrenlose Vermögen eingewiesen, soweit es in ihrem Verwaltungsbereich belegen ist.

§ 2

(1) Die durch § 1 erfaßten Vermögenswerte gehen mit der Zustellung der Einweisungsverfügung des Leiters der Abteilung Treuhandstelle für das Generalgouvernement an die Stadt Deutsch-Przemysl mit allen Rechten und frei von allen Lasten und Verbindlichkeiten über.

(2) Die Eintragung der Stadt Deutsch-Przemysl im Grundbuch (Einverleibung) erfolgt auf Grund der Einweisungsverfügung. Antragsberechtigt ist die Stadt Deutsch-Przemysl.

Rozporządzenie

o przeniesieniu majątku bezpańskiego na miasto
Deutsch-Przemysl (Przemysl Niemiecki).

Z dnia 1 września 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Miasto Deutsch-Przemysl (Przemysl Niemiecki) wprowadza się w posiadanie majątku bezpańskiego, zarządzanego przez Kierownika Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa, o ile jest położony w jego zasięgu administracji.

§ 2

(1) Objęte § 1 wartości majątkowe z wszelkimi prawami przechodzą z chwilą doręczenia zarządzenia o wprowadzeniu w posiadanie Kierownika Wydziału Powierniczego dla Generalnego Gubernatorstwa na miasto Deutsch-Przemysl (Przemysl Niemiecki) i wolne są od wszelkich ciężarów i zobowiązań.

(2) Wpisanie miasta Deutsch-Przemysl (Przemysl Niemiecki) do księgi wieczystej (wcielenie) następuje na podstawie zarządzenia o wprowadzeniu w posiadanie. Uprawnione do wniosku jest miasto Deutsch-Przemysl (Przemysl Niemiecki).

§ 3

Für die zur Durchführung der §§ 1 bis 2 erforderlichen Handlungen werden Kosten und Abgaben aller Art nicht erhoben.

Krakau, den 1. September 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 3

Za czynności, potrzebne do wykonania §§ 1-2, nie pobiera się opłat i danin wszelkiego rodzaju.

Krakau (Kraków), dnia 1 września 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

über die Versorgung bei Personenschäden (Personenschädenverordnung).

Vom 2. September 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Deutsche Volkszugehörige, die

1. seit dem 1. April 1939 wegen ihres deutschen Volkstums durch Angehörige der bewaffneten Macht oder Beamte des ehemaligen polnischen Staates oder unter polnischer Herrschaft durch politische Gegner oder

2. seit dem 26. August 1939 im Zusammenhang mit Kampfhandlungen

einen Schaden an Leib und Leben (Personenschaden) erlitten haben, können, wenn sie im Generalgouvernement wohnen, laufende Zuwendungen erhalten. Entsprechendes gilt für Hinterbliebene, wenn sie deutsche Volkszugehörige sind.

(2) Deutsche Volkszugehörige, die einen Personenschaden vor dem 1. April 1939 erlitten haben, sowie ihre Hinterbliebenen können wegen dieses Schadens Zuwendungen erhalten, wenn sie wegen dieses Schadens nicht schon Versorgung nach polnischen Gesetzen erhalten.

(3) An den Folgen einer Schädigung erkrankten Beschädigten kann auch Heilbehandlung gewährt werden.

§ 2

Deutsche Volkszugehörige im Sinne dieser Verordnung sind Personen, die im Besitz der Kennkarte für deutsche Volkszugehörige sind oder die gemäß § 6 der Ersten Durchführungsvorschrift zur Verordnung vom 26. Januar 1940 über die Einführung einer Kennkarte für deutsche Volkszugehörige im Generalgouvernement vom 2. Februar 1940 (Verordnungsblatt GGP. II S. 73) als deutsche Volkszugehörige zu behandeln sind.

§ 3

(1) Als Personenschäden im Sinne des § 1 sind nur solche Schäden an Leib und Leben anzusehen, die verursacht sind

1. durch Kampfhandlungen oder mit solchen in unmittelbarem Zusammenhang stehende Maßnahmen deutscher, verbündeter oder gegnerischer Streitkräfte, insbesondere durch Einwirkung von Waffen und sonstigen Kampfmitteln;

Rozporządzenie

o zaopatrzeniu przy stratach osobistych. (Rozporządzenie o stratach osobistych).

Z dnia 2 września 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kancelarza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Przynależni do Narodu Niemieckiego, którzy,

1. od dnia 1 kwietnia 1939 r. z powodu ich narodowości niemieckiej przez przynależnych do sił zbrojnych, lub przez urzędników byłego państwa polskiego, czy też w okresie polskiego panowania przez politycznych przeciwników lub

2. od dnia 26 sierpnia 1939 r. w związku z działaniami wojennymi

ponieśli szkodę na ciele i życiu (stratę osobistą), mogą otrzymać bieżące subwencje, o ile mieszkają w Generalnym Gubernatorstwie. To samo dotyczy pozostałych po nich członków rodziny, jeżeli są przynależnymi do Narodu Niemieckiego.

(2) Przynależni do Narodu Niemieckiego, którzy przed dniem 1 kwietnia 1939 r. ponieśli stratę osobistą, jak również pozostali po nich członkowie rodziny, mogą z powodu tej straty subwencje otrzymać, o ile już nie w myśl polskich ustaw z powodu powyższej straty zaopatrzenia otrzymują.

(3) Poszkodowanym, którzy zachorowali wskutek uszkodzenia, przyznane być może również leczenie.

§ 2

Przynależnymi do Narodu Niemieckiego w rozumieniu tego rozporządzenia są osoby, które są w posiadaniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego lub ci, których w myśl § 6 pierwszego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1940 r. o wprowadzeniu karty rozpoznawczej dla przynależnych do Narodu Niemieckiego w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 2 lutego 1940 r. (Dz. rozp. GGP. II str. 73) jako przynależnych do Narodu Niemieckiego traktować należy.

§ 3

(1) Za straty osobiste w rozumieniu § 1 uważać należy tylko te straty na ciele i życiu, które spowodowane są

1. działaniami wojennymi lub pozostającymi z nimi w bezpośrednim związku zarządzeniami niemieckich sprzymierzonych lub nieprzyjacielskich sił zbrojnych, w szczególności wskutek użycia broni i innych środków bojowych;

2. durch Maßnahmen deutscher Behörden in unmittelbarer Folge von Kampfhandlungen oder zum Zwecke ihrer unmittelbaren Vorbereitung oder in Erwartung unmittelbar bevorstehender feindlicher Angriffe;
3. durch solche Maßnahmen oder Handlungen gegnerischer Behörden, Organisationen oder Einzelpersonen, die sich gegen das Deutsche Reich, das Deutschtum oder unmittelbar gegen den Beschädigten richten;
4. durch die Flucht vor Maßnahmen des Gegners, wenn sie wegen dringender Gefahr für Leib und Leben unvermeidbar gewesen und wenn der Eintritt des Schadens unmittelbar auf die besonderen Umstände der Flucht zurückzuführen ist.

(2) Als Personenschäden gelten auch Schäden an Leib und Leben, die im Zusammenhang mit dem Kriege durch den persönlichen Einsatz des Lebens oder der Gesundheit verursacht sind, wenn behördlicherseits zu diesem Einsatz aufgefordert worden war. Dies gilt auch, wenn die Beschädigung in Erfüllung der Wehrdienstpflicht gegenüber dem ehemaligen polnischen Staat eingetreten ist.

(3) Ist ein Schaden an Leib und Leben, der als Personenschaden nicht anerkannt ist, durch eine der in den Absätzen 1 und 2 bezeichneten Ursachen verschlimmert worden, so gilt die Verschlimmerung als Personenschaden.

(4) Ein Personenschaden im Sinne des § 1 liegt nicht vor, wenn ein Schaden an Leib und Leben durch den Beschädigten vorsätzlich herbeigeführt worden ist. Das gleiche gilt für Schäden, die infolge der allgemeinen Verdunkelung eingetreten sind.

§ 4

(1) Für die Bemessung der Zuwendungen sowie für die Gewährung der Heilbehandlung sind die Vorschriften der Verordnung des Ministerrats für die Reichsverteidigung über die Entschädigung von Personenschäden (Personenschädenverordnung) vom 1. September 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 1623) in der jeweils geltenden Fassung entsprechend anzuwenden.

(2) Zuwendungen an Stelle des Bestattungsgeldes können auch gewährt werden, wenn der Tod des Beschädigten in der Zeit vom 1. April 1939 bis 30. Juni 1940 eingetreten ist.

(3) Bei der Bemessung der Zuwendungen sind die jeweils geltenden Ortsklassen zu berücksichtigen.

§ 5

Hinterbliebene, die nicht deutsche Volkszugehörige sind, können mit Genehmigung des Leiters der Abteilung Innere Verwaltung im Amt des Generalgouverneurs Zuwendungen nach dieser Verordnung erhalten, wenn der Verstorbene deutscher Volkszugehöriger war.

§ 6

Die Dienststellen für Kriegsbeschädigtenfürsorge entscheiden darüber, ob ein Personenschaden im Sinne dieser Verordnung vorliegt und in welchem Umfange Leistungen zu gewähren sind. Die Entscheidung ist für Behörden und Gerichte bindend.

§ 7

(1) Diese Verordnung tritt rückwirkend mit dem 1. Juli 1940 in Kraft.

2. zarządzeniami władz niemieckich wskutek bezpośredniego następstwa działań wojennych lub w celu ich bezpośredniego przygotowania lub w oczekiwaniu mających bezpośrednio nastąpić nieprzyjacielskich ataków;
3. takimi zarządzeniami lub działaniami władz nieprzyjacielskich, organizacji lub poszczególnych osób, które skierowane są przeciw Rzeszy Niemieckiej, Niemieckości lub bezpośrednio przeciw poszkodowanemu;
4. ucieczką przed zarządzeniami nieprzyjaciela, jeśli z powodu naglącego niebezpieczeństwa dla ciała i życia była nie do uniknięcia i jeśli powstanie straty bezpośrednio szczególnym okolicznościom ucieczki przypisać należy.

(2) Jako straty osobiste uchodzą również straty na ciele i życiu, spowodowane w związku z wojną przez osobiste narażenie życia lub zdrowia, jeśli ze strony władz do tego stawiennictwa wezwani zostali. Obowiązuje to również wtedy, gdy uszkodzenie nastąpiło w związku z wykonaniem obowiązkowej służby wojskowej względem byłego państwa polskiego.

(3) Jeśli strata na ciele i życiu, która nie jest uznana jako strata osobista, przez jedną z określonych w ust. 1 i 2 przyczyn uległa pogorszeniu, uważa się pogorszenie niniejsze jako stratę osobistą.

(4) Strata osobista w myśl § 1 nie zachodzi, jeżeli strata na ciele i życiu przez poszkodowanego umyślnie spowodowana została. To samo dotyczy strat, które ogólnym zaciemnieniem spowodowane zostały.

§ 4

(1) Dla wymiaru subwencji, jak również dla przyznania leczenia stosować należy odpowiednio przepisy rozporządzenia Rady Ministrów dla Obrony Rzeszy o odszkodowaniu za straty osobiste (rozporządzenie o stratach osobistych) z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 1623) w każdorazowo obowiązującym brzmieniu.

(2) Subwencje w miejsce zasiłku pogrzebowego mogą być również przyznane, jeśli śmierć poszkodowanego nastąpiła w czasie od dnia 1 kwietnia 1939 r. do 30 czerwca 1940 r.

(3) Przy wymiarze subwencji należy uwzględnić obowiązujące każdorazowo klasy miejscowości.

§ 5

Pozostali członkowie rodziny, którzy nie są przynależnymi do Narodu Niemieckiego, mogą za zgodą Kierownika Wydziału Spraw Wewnętrznych przy Urzędzie Generalnego Gubernatora otrzymać subwencje w myśl niniejszego rozporządzenia, jeśli zmarły był przynależnym do Narodu Niemieckiego.

§ 6

Urzędy dla opieki nad ofiarami wojennymi rozstrzygają o tym, czy zachodzi strata osobista w myśl niniejszego rozporządzenia i w jakich rozmiarach świadczenia przyznać należy. Rozstrzygnięcie jest wiążące dla władz i sądów.

§ 7

(1) Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z mocą wstecz obowiązującą z dniem 1 lipca 1940 r.

(2) Wird der Antrag auf Gewährung einer Zuwendung nach dem 1. Juli 1940 gestellt, so kann die Zuwendung vom Ersten des Monats ab gewährt werden, in dem das schädigende Ereignis eingetreten ist, frühestens jedoch vom 1. Juli 1940 ab. Soweit von den Dienststellen für Kriegsbeschädigtenfürsorge Zuwendungen für einen früheren Zeitraum bereits gezahlt worden sind, hat es dabei sein Bewenden.

(3) Ist über einen vor dem 1. Juli 1940 gestellten Antrag noch nicht entschieden, so kann für den dem 1. Juli 1940 vorhergehenden Zeitraum eine Abfindung bis zur Höhe des dreifachen Monatsbetrages der Zuwendung gewährt werden.

Krakau, den 2. September 1940.

Der Generalgouverneur
Frank

(2) Jeśli wniosek na przyznanie subwencji stawia się po dniu 1 lipca 1940 r., wtedy subwencja może być przyznana od pierwszego tego miesiąca, w którym powodujące szkodę wydarzenie nastąpiło, najwcześniej jednak od dnia 1 lipca 1940 r. Jeżeli urzędy opieki nad ofiarami wojennymi subwencje za poprzedni okres czasu już wypłaciły, wtedy pozostają one w mocy.

(3) Jeżeli w sprawie wniosku, postawionego przed dniem 1 lipca 1940 r., rozstrzygnięcie jeszcze nie zapadło, wtedy może być za okres czasu poprzedzający dzień 1 lipca 1940 r., przyznana od prawa w wysokości trzykrotnej kwoty miesięcznej subwencji.

Krakau (Kraków), dnia 2 września 1940 r.

Generalny Gubernator
Frank

Berichtigung.

In der Verordnung über das Vereinswesen im Generalgouvernement vom 23. Juli 1940 (Verordnungsblatt GGP. I S. 225) muß es § 10 Zeile 2 statt „nach § 4 aufgelösten Vereins“ richtig „nach § 3 aufgelösten Vereins“ heißen.

Krakau, den 19. August 1940.

Der Generalgouverneur
Im Auftrag
Dr. Siebert

Sprostowanie.

W rozporządzeniu o stowarzyszeniach w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 lipca 1940 r. (Dz. rozp. GGP. I str. 225) prostuje się w § 10 wiersz 2 wyrazy „rozwiązanego po myśli § 4“ na „rozwiązanego po myśli § 3“.

Krakau (Kraków), dnia 19 sierpnia 1940 r.

Generalny Gubernator
Z polecenia
Dr. Siebert

Herausgegeben von der Abteilung Gesetzgebung im Amt des Generalgouverneurs, Krakau 20, Außenring 30 (Regierungsgebäude). Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Pilsnstraße 1. Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II Zloty 14,40 (RM 7,26) einschließlich Versandkosten; Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der Seitige Bogen zu Zloty 0,60 (RM 0,30). — Die Auslieferung erfolgt für das Generalgouvernement und für das deutsche Reichsgebiet durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt des Generalgouverneurs, Krakau 1, Pilsnstraße 110. Bezüher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postcheckkonto Warschau Nr. 400, Bezüher im deutschen Reichsgebiet auf das Postcheckkonto Berlin Nr. 41800 einzahlen. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise. WBlGG. I bzw. II.

Wydawany przez Wydział Ustawodawstwa przy Urzędzie Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 20, Aussenring 30 (gmach rządowy). Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp., Krakau (Kraków), Pilsnstrasse 1. Dziennik rozporządzeń wychodzi wedle potrzeby. Prenumerata wynosi kwartalnie dla Części I i II złotych 14,40 (RM 7,26) łącznie z kosztami przesyłki; cenę pojedynczego egzemplarza oblicza się według objętości, licząc za 8 stron złotych — 60 (RM — 30). Wydawanie dla Generalnego Gubernatorstwa i dla obszaru Rzeszy następuje przez urząd wydawniczy Dziennika rozporządzeń Generalnego Gubernatora, Krakau (Kraków) 1, skrytka pocztowa 110. Abonenci Generalnego Gubernatorstwa wpłacić mogą cenę prenumeraty na pocztowe konto czekowe Warszaw (Warszawa) Nr. 400, abonenci z obszaru Rzeszy na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Dla interpretacji rozporządzeń i obwieszczeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. rozp. GG. I wzgl. II.